



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **F. V.**, bytem Ch., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 26.7.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 2.6.2016 č.j. X, o *starobní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 2.6.2016 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 8.1.2016 č.j. X se z r u š u j í a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 26.7.2016 se žalobce *domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 2.6.2016 č.j. X*, kterým nebylo vyhověno jeho námitkám proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 8.1.2016 č.j. X o přiznání starobního důchodu ve výši 10.036,-Kč měsíčně, jelikož považuje napadené rozhodnutí za nesprávné, protože žalovaná odůvodňuje své rozhodnutí tím, že nelze prokázat pravost předložených mzdových dokladů, což nemá podloženo žádným znaleckým posudkem. Žalobce předložil ČSSZ několik nezpochybnitelných důkazů, včetně výpisu „DaP DPFO“ z Finančního úřadu, který sám požadoval. Skutečná výše vyměřovacích základů za období 1.3.(8.3.)-31.12.1993 a 1.1.-31.8.1994 byla 98.122,-Kč a 93.594,-Kč a z těchto příjmů bylo odvedeno odpovídající pojistné. Pracovní poměr trval od 1.3.1993 do 31.8.1994 a navázal tak na pracovní poměr u OPMH (pozn. *Okresní podnik místního hospodářství*) Sokolov bez přerušení.

Tvrzení, že nelze prokázat pravost doložených mzdových podkladů je od žalované pouze účelové. Žalobce se za více než čtyřicet let nesetkal s výplatní páskou, na které by bylo razítko a podpis. Naopak na všech důležitých dokladech je razítko a podpis odpovědné osoby. Výplatní listiny byly předloženy spolu s potvrzením o zdanitelných příjmech ze závislé

činnosti, na kterých je razítko zaměstnavatele a podpis osoby, která je vystavila. Pravost navíc potvrzuje daňové přiznání DPFO a výpis DaP DPFO za roky 1993 a 1994, vše opatřené razítkem Finančního úřadu a podpisem odpovědné osoby. Mzdové podmínky ve firmě TERAMA Sokolov byly ještě výhodnější než u OPMH Sokolov. OPMH - podílová mzda 33%, TERAMA - podílová mzda 40%. Toto je v rozporu s výsledkem kontroly OSSZ Sokolov ve firmě TERAMA Sokolov, která argumentuje tím, že mzdy jsou oproti skutečnosti cca třetinové, což dokazuje evidenčním listem důchodového pojištění ze dne 31.8.1994, který žalobce nikdy neviděl a ani nepodepsal.

Dle žalobce bylo napadené rozhodnutí vydáno na základě nedostatečného zjištění skutkového stavu, není podloženo vypracováním žádného znaleckého posudku ohledně pravosti předložených podkladů, nebyli kontaktováni nejbližší spolupracovníci ani mzdová účetní za účelem konfrontace. Naopak se opírá pouze o předložené doklady firmou TERAMA Sokolov k provedené kontrole. Pojištění zaměstnanců až od osmého dne trvání pracovního poměru a mzdy ve výši cca 1/3 skutečných příjmů nasvědčuje účelovému zkreslení těchto dokladů. Závěrem žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení a současně požádal o náhradu nákladů řízení. (*K výzvě soudu dne 2.8.2016 připojil kopii napadeného rozhodnutí.*)

Napadeným rozhodnutím ze dne 2.6.2016 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 8.1.2016, kterým byl žalobci přiznán podle § 31 zákona č. 155/1995 Sb., *o důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**) od 21.2.2016 starobní důchod ve výši 10.036,-Kč měsíčně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 2.6.2016 žalovaná mimo jiné uvedla, že žalobce podal dne 12.10.2015 žádost o starobní důchod s požadovaným datem přiznání od 21.2.2016. Žalobce se narodil v roce 1955, jeho důchodový věk stanovený dle § 32 odst. 2 zákona činí 63 let a 4 měsíce, kterého dosáhne dne X a potřebná doba pojištění pro nárok na starobní důchod proto činí 35 let. Podmínku potřebné doby pojištění pro nárok na starobní důchod žalobce splnil, neboť získal celkem 44 roků a 39 dnů pojištění. Rozhodnutím ze dne 8.1.2016 byl žalobci přiznán od 21.2.2016 starobní důchod dle § 31 zákona ve výši 10.036,-Kč měsíčně. ČSSZ provedla v rámci řízení o námitkách kontrolu dob pojištění, vyměřovacích základů a vyloučených dob, které jsou uvedeny na osobním listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) žalobce ze dne 26.11.2015, a doložených evidenčních materiálů. Dále ČSSZ konstatovala k námitkám žalobce, že se v její evidenci nachází evidenční list důchodového pojištění (dále jen **ELDP**) ze dne 31.8.1994 vystavený firmou TERAMA, který dokládá jeho zaměstnání v době od 8.3.1993 do 31.8.1994 a vyměřovací základ za období od 8.3.1993 do 31.12.1993 ve výši 35.108,-Kč a za období od 1.1.1994 do 31.8.1994 ve výši 28.594,-Kč a dle něho byly žalobci doba pojištění a vyměřovací základy zhodnoceny.

Jak vyplývá ze spisové dokumentace, již v roce 2006 provedla Okresní správa sociálního zabezpečení Sokolov (dále jen **OSSZ**) a ČSSZ šetření vykázaných vyměřovacích základů žalobce v letech 1993 a 1994 ze zaměstnání ve firmě TERAMA. K tomuto byl doložen výpis DaP DPFO za roky 1993 a 1994 z Finančního úřadu Chodov, potvrzení o zdanitelných příjmech za roky 1993 a 1994 (OPMH Sokolov a Terama Sokolov), daňové přiznání za roky 1993 a 1994, potvrzení o zaměstnání ve firmě Terama Sokolov od 1.3.1993 do 31.8.1994 a pracovní smlouva a výplatní listiny za období od března 1993 do srpna 1994. Bylo zjištěno, že žalobce byl zaměstnán u malé organizace V. M. - Terama se sídlem v

Sokolově. Závěr provedeného šetření konstatoval, že z předložených protokolů o provedené kontrole pojistného a plnění úkolů v nemocenském a důchodovém pojištění u této organizace za období od 8.3.1993 do 31.3.1994 a od 1.4.1994 do 29.2.1996 je zřejmé, že vyměřovací základy uvedené na ELDP žalobce za rok 1993 a 1994 odpovídají podkladům, které organizace poskytla OSSZ k provedení kontroly, a ze kterých bylo odvedeno pojistné. Vzhledem k tomu, že není možné prokázat pravost mzdových podkladů doložených žalobcem, je nutné vycházet z vyměřovacích základů, které byly v rámci provedené kontroly odsouhlaseny se mzdovými podklady předloženými organizací V. M. - Terama a ze kterých bylo za rok 1993 a 1994 odvedeno pojistné. Z toho důvodu nebyla provedena rekonstrukce ELDP dle dokladů doložených žalobcem, kterému bylo dne 11.12.2006 zasláno vyrozumění o výsledku šetření.

Šetření údajů o vyměřovacích základech žalobce prostřednictvím zdravotní pojišťovny nebylo úspěšné.

ČSSZ v rámci řízení o námitkách kontaktovala dopisem také V. M., majitele firmy Terama, ale žádost o ověření vyměřovacích základů se vrátila zpět, neboť jmenovaný již zemřel. S ohledem na uvedené ČSSZ konstatovala, že žalobci byly vyměřovací základy a doba pojištění ze zaměstnání ve firmě Terama započteny dle doloženého ELDP ze dne 31.8.1994, neboť jiné skutečnosti nebyly věrohodně prokázány. Mzdové doklady předložené žalobcem neobsahují žádný údaj o zaměstnavateli a nejsou opatřeny razítkem nebo podpisem osoby, která je vystavila, čímž není prokázána jejich pravost a skutečnost, jakého zaměstnání se týkají. Vyměřovací základy a doba pojištění ze zaměstnání ve firmě V. M. - Terama, které eviduje ČSSZ, byly ověřeny v rámci kontrol provedených u zaměstnavatele z podkladů poskytnutých zaměstnavatelem a jejich výše odpovídá vyhotovenému ELDP.

K námitkám žalobce, že mu nebyla započtena vyloučená doba v rozsahu 6 dnů v roce 2001, ČSSZ uvedla, že žalobce byl v roce 2001 účasten pojištění jako osoba samostatně výdělečně činná. Vzhledem k tomu, že se vyloučená doba v rozsahu 6 dnů kryje s dobou jeho účasti na pojištění osob samostatně výdělečně činných, nebyly mu v roce 2001 vyloučené doby hodnoceny.

ČSSZ se následně podrobně vyjádřila ke způsobu výpočtu výše starobního důchodu, včetně snížení procentní výměry z důvodu přiznání starobního důchodu před dosažením důchodového věku podle § 31 odst. 1 zákona a námitky žalobce zamítla, protože neshledala, že rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 19.10.2016 uvedla mimo jiné, že pokud jde o doby pojištění a výše vyměřovacích základů, základním listinným důkazem je ELDP, v případě OSVČ i výpis z evidence OSVČ zasláný příslušnou Okresní (Pražskou) správou sociálního zabezpečení. Skutečnost, že doba pojištění a výše vyměřovacích základů za příslušné roky mají být prokazovány právě ELDP či výpisem z evidence OSVČ vyplývá z § 38 zák. č. 582/1991 Sb., v případě výpisu z evidence z § 15 zák. č. 589/1992 Sb. Na těchto dokladech se vedou údaje rozhodné pro stanovení nároku na důchod a jeho výši, tzn. doba trvání důchodového pojištění vyměřovací základ a doby, které se pro stanovení OVZ vylučují. Organizace a orgány plnící úkoly v důchodovém pojištění jsou povinny na dobu důchodového pojištění občana vést ELDZ po celou dobu, po kterou trvá pracovní poměr. Žalovaná upozornila, že správnost údajů uvedených na ELDP za období let 1993 - 1994, který vyhotovila firma Terama Sokolov dne 31.8.1994, je stvrzena podpisem žalobce. Vzhledem k

tomu, že žalobce nedoložil žádné nové skutečnosti, které by prokázaly nesprávnost údajů uvedených v ELDP, byly napadeným rozhodnutím jeho námitky zamítnuty a prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno. S ohledem na výše uvedené žalovaná navrhla krajskému soudu, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou, neboť bylo rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy.

Z *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* bylo zjištěno, že napadené rozhodnutí ze dne 2.6.2016 bylo žalobci doručeno dne 20.6.2016. Dále z něho bylo zjištěno následující:

V žádosti o starobní důchod ze dne 12.10.2015 žalobce uvedl, že výdělky od 1.3.1993 do 31.8.1994 neodpovídají skutečné výši – veškeré podklady byly dne 12.10.2015 předány na odd. kontroly OSS (*správně OSSZ*) Sokolov p. M. (*kopie tohoto podání nazvaná „Reklamace výše vyměřovacích základů“ je založena ve spisu*).

V OLDP ze dne 26.11.2015 má žalobce mimo jiné vykázanou dobu pojištění (druh zaměstnání) nepřetržitě od 4.10.1973 do 28.2.1993, poté až od 8.3.1993 do 31.8.1994 a od 1.9.1994 následuje samostatná výdělečná činnost. Vyměřovací základ od 8.3.1993 do 31.12.1993 činí 35.108 a od 1.1.1994 do 31.8.1994 činí 28.594.

Podpis na žádosti o důchod ze 12.10.2015 je vizuálně stejný jako podpisy na založených ELDP za roky 1979-1993 (zaměstnavatel Okresní podnik místního hospodářství), proti tomu podpis žalobce na ELDP od zaměstnavatele Terama je pouhým okem zcela odlišný.

Z Potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti a funkčních požitků a o sražených zálohách na daň za zdaňovací období 1993 ze dne 14.2.1994 bylo zjištěno, že úhrn příjmů ze závislé činnosti činil 98.122,-Kč za období 1.3. - 31.12.1993, a dle Potvrzení za zdaňovací období 1994 ze dne 25.1.1995 úhrn příjmů ze závislé činnosti činil 93.594,-Kč za období I.-VIII. měsíce roku 1994. Obě potvrzení vyhotovila paní H., přičemž obě jsou opatřena razítkem firmy TERAMA a podpisem plátce (*psací „H“ – zřejmě jako H.*). Totožný podpis jako na těchto potvrzeních je i na ELDP předložených ČSSZ společností TERAMA.

V založeném Přiznání k dani příjmů fyzických osob za zdaňovací období 1993 je uvedeno u zaměstnavatele TERAMA Sokolov jako úhrn příjmů 98.122,-Kč a v přiznání za rok 1994 je uvedeno u zaměstnavatele TERAMA Sokolov jako úhrn příjmů 93.594,-Kč. Obě daňová přiznání jsou opatřena razítkem Finančního úřadu v Chodově.

Ze založených kopií mzdových podkladů za období od května 1993 do srpna 1994 bylo zjištěno, že tyto nejsou opatřeny razítkem a podpisem zaměstnavatele, ovšem součet vyměřovacích základů za rok 1994 na těchto listinách odpovídá částce na potvrzení o zdanitelných příjmech, tedy 93.594,-Kč.

Z pracovní smlouvy ze dne 1.3.1993 uzavřené mezi žalobcem a firmou TERAMA soud zjistil, že jako den nástupu do práce byl uveden 1.3.1993, stejně tak v založeném Potvrzení o zaměstnání vydaném firmou TERAMA je uvedeno datum vzniku pracovního poměru dne 1.3.1993. Obě listiny jsou opatřeny razítkem zaměstnavatele, pracovní smlouva i podpisem pana M.

Dále bylo zjištěno, že již v roce 2006 proběhlo ve věci šetření, přičemž zaměstnankyně ČSSZ, kontrolního oddělení odboru důchodového pojištění zaměstnanců, I. M. ve svém sdělení pro OSSZ Sokolov mimo jiné uvedla, že ...z předložených protokolů o provedené kontrole pojistného v malé organizaci V. M. je zřejmé, že vyměřovací základy uvedené na

ELDP za rok 1993 a 1994 odpovídají podkladům, které organizace poskytla OSSZ Sokolov. Vzhledem k tomu, že není možné prokázat pravost mzdových podkladů, které pojištěnec doložil, je nutné vycházet z vyměřovacích základů, které byly v rámci kontroly odsouhlaseny se mzdovými podklady organizace, a ze kterých bylo za rok 1993 a 1994 odvedeno pojistné. ...Není-li ELDP podepsán pojištěncem, nezpůsobuje to jeho neplatnost. S odstupem času nepředpokládáme, že by se podařilo vypátrat, kdo za pana V. ELDP podepsal.

Ze založeného sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 28.12.2015 a sdělení správce konkurzní podstaty úpadce Hornické zaměstnanecké zdravotní pojišťovny, a.s. v likvidaci ze dne 2.2.2016 bylo zjištěno, že OSSZ Sokolov prováděla šetření ohledně vyměřovacích základů evidovaných zdravotní pojišťovnou žalobce.

Ze sdělení Bc. J. G., ředitelky OSSZ ze dne 21.3.2016 vyplývá, že ohledně sporných vyměřovacích základů proběhlo šetření v roce 2006, kdy na základě předložených mzdových dokladů nebylo možné provést rekonstrukci ELDP, protože žalobce **požádal o prošetření stejné věci a nové podklady nepředložil, dotázala se OSSZ u VZP ČR na vyměřovací základy žalobce za rok 1993 a 1994**, přičemž zjistila, že v tomto období byl pojištěn u Hornické zaměstnanecké zdravotní pojišťovny, která je v likvidaci. Dále uvedla, že nelze postupovat dle § 38 odst. 5 zákona č. 582/1991 Sb., neboť se jedná o ELDZ před rokem 2004 a nelze ani zahájit řízení podle § 6 odst. 4 písm. u) téhož zákona, neboť výchozím a základním podkladem pro vyhotovení případných opravných ELDZ jsou vyměřovací základy uvedené v aplikaci MALORG v období let 1993-1994, které byly zkontrolovány v rámci provedených kontrol a jejich výše odpovídá původnímu ELDZ.

Dle založeného výpisu z technologického centra MV ČR, oslovený zaměstnavatel žalobce, V. M., nar. ..., v roce ... zemřel.

Žalobce dne 7.11.2016 k vyjádření žalované sdělil, že žalovaná nijak neprokázala správnost a pravost předložených dokladů firmou TERAMA Sokolov. Tvrzení, že správnost údajů uvedených na ELDP za období let 1993 - 1994, který vyhotovila firma TERAMA Sokolov dne 31.8.1994, je stvrzena podpisem žalobce, se nezakládá na pravdě a je v rozporu s vyjádřením OSSZ Sokolov ze dne 11.12.2006, jehož kopii připojil, kde na jeho žádost o prošetření ze dne 28.7.2006 sdělili: „S odstupem času nepředpokládáme, že by se podařilo vypátrat, kdo za pana V. ELDP podepsal.“. ELDP za období let 1993 – 1994 on nikdy nepodepsal, ani neodsouhlasil; pokud nějaký podpis obsahuje, není to jeho podpis. Nemůže za to, že žalovaná nedokázala od zaměstnavatele (TERAMA Sokolov) vybrat pojistné v plné výši a spokojila se pouze s předloženými doklady ke kontrole, aniž by prověřila jejich pravost a shodu se skutečností. Žalobce pojistné uhradil v plné výši odpovídající skutečným vyměřovacím základům a za to požaduje odpovídající výši důchodu. V příloze zaslal úředně ověřené kopie Potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti za zdaňovací období 1993 a 1994, která byla zaměstnavatelem vyhotovena pro potřeby daňového přiznání. Závěrem souhlasil s tím, aby soud rozhodl o věci samé bez jednání a vzdal se práva na náhradu nákladů řízení.

V podání ze dne 11.11.2016 OSSZ Sokolov sdělila, že Protokol o výsledku likvidační kontroly u zaměstnavatele V. M., který ukončil činnost 5.11.1999, bohužel nemůže soudu zaslat z důvodu uplynutí skartační lhůty. Protokol byl v roce 2009 skartován. Šetření vykázaných vyměřovacích základů žalobce za období od března 1993 do srpna 1994 provedla OSSZ Sokolov poprvé na základě jeho žádosti ze dne 28.7.2006. Byly předloženy kopie

Potvrzení o zdanitelných příjmech za rok 1993 a 1994; dále kopie Přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období (kalendářní rok) 1994 a výpis DaP DPFO za zdaňovací období 1993 a 1994 Finančního úřadu v Sokolově; Pracovní smlouva a Potvrzení o zaměstnání. Dále žalobce předložil výplatní pásky, které nemají žádný identifikační znak či razítko a podpis zaměstnavatele. Není tedy patrné, zda je ve skutečnosti vystavil zaměstnavatel V. M. Dne 22.11.2006 se na OSSZ Sokolov dostavila paní P. (dříve M.) ohledně sdělení, kde se nachází doklady zaměstnavatele V. M.. Dne 11.12.2006 bylo panu V. zasláno stanovisko ČSSZ Praha. (*Vyjádření paní P. a stanovisko přiložila ČSSZ v příloze.*)

Opětovné šetření provedla OSSZ Sokolov na žádost žalobce ze dne 8.10.2015, která byla na OSSZ Sokolov doručena 12.10.2015. Žalobce předložil stejné doklady jako v roce 2006, včetně výplatních pásek bez identifikace zaměstnavatele. OSSZ Sokolov provedla šetření ohledně výše odvedeného pojistného na zdravotní pojištění u příslušné zdravotní pojišťovny. Bylo zjištěno, že pan V. byl v roce 1993 a 1994 pojištěncem Hornické zdravotní pojišťovny a.s. Vzhledem k tomu, že uvedená zdravotní pojišťovna zanikla, oslovila OSSZ Sokolov správce konkurzní podstaty úpadce pana P. U., který sdělil, že archiv zaniklé Hornické zdravotní pojišťovny, a.s. v likvidaci, se má nacházet ve správním archivu Ministerstva práce a sociálních věcí. Další šetření již OSSZ Sokolov neprováděla, neboť zpráva o výsledku šetření ze dne 5.2.2016 byla postoupena z OSSZ Sokolov dne 9.2.2016 na ČSSZ Praha, oddělení rozhodování o námitkách, odbor důchodového pojištění zaměstnanců, k rukám Mgr. A. K. pro účely řízení o dávce důchodového pojištění. *Sdělení správce konkurzní podstaty a zpráva pro ČSSZ Praha je přílohou tohoto dopisu.* K osobě paní H., která je uvedena na ELDP i na Potvrzení o zdanitelných příjmech za rok 1993 a 1994, nemá OSSZ Sokolov žádné informace.

Žalovaná v doplňujícím vyjádření dne 2.12.2016 uvedla, že základním listinným důkazem pro posouzení zápočtu doby pojištění a vyměřovacích základů pro účely důchodového pojištění je ELDP (§ 38 zák. č. 582/1991 Sb.). Povinnost vést záznamy o okolnostech rozhodných pro nárok na důchod a jeho výši, zejm. o době a druhu zaměstnání, o výši výdělku, počtu vyloučených dob, a hlásit je orgánům sociálního zabezpečení je uložena zaměstnavatelské organizaci, resp. zaměstnavateli (§ 35a zák. č. 582/1991 Sb.). Potřebné údaje zaznamenává organizace zpravidla na mzdových listech, ze kterých je přenášá na ELDP. ELDP je povinna vést organizace po celou dobu, po kterou zaměstnání trvá a musí ho založit ihned při vstupu občana do zaměstnání. ELDP předkládá organizace žalované prostřednictvím Okresní (Pražské) správy sociálního zabezpečení. Před odesláním ELDP žalované je organizace povinna jej předložit zaměstnanci k podpisu. Žalovaná upozornila, že není v její kompetenci posuzovat autentičnost podpisu žalobce na ELDP vyhotoveném zaměstnavatelskou organizací Terama Sokolov. Ostatně žalobce neprokázal své tvrzení napadající pravost jeho podpisu na ELDP a správnost údajů v něm uvedených a i na základě šetření žalované bylo zjištěno, že žalobcem předložené dokumenty jsou shodné s těmi, které měla OSSZ Sokolov k dispozici v roce 2006, kdy bylo prováděno šetření této záležitosti.

Žalobce dne 7.1.2017 v dalším podání zopakoval, že ELDP mu nikdy nebyl předložen k odsouhlasení ani k podpisu. Těžko mohl prokazovat pravost něčeho, co nikdy neviděl a neměl k dispozici ani žádnou kopii. Toto měla udělat žalovaná ihned po zjištění prvních pochybností a ne pouze konstatovat: „*S odstupem času nepředpokládáme, že by se podařilo*

vypátrat, kdo za pana V. ELDP podepsal.“ ELDP předkládá jako důkaz žalovaná, nikoliv žalobce. Dokazování pravosti ELDP je tudíž na straně žalované. Že se nejedná o podpis žalobce, potvrdila i OSSZ Sokolov ve svém vyjádření ze dne 11.12.2006. To, že ELDP neodpovídá skutečnosti, prokazují předložené důkazy, především ověřená kopie Potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti za zdaňovací období 1993 a 1994, výpis DaP DPFO za rok 1993 a 1994 z Finančního úřadu a ostatní již dříve uvedené. ELDP má k dispozici pouze žalovaná. Mohla si tedy sama nechat vypracovat znalecký posudek, což nikdy neudělala. Její obhajoba se opírá pouze o podklady, jejichž pravost a správnost nebyla nijak prokázána. Žalobce navrhl nechat vypracovat znalecký posudek ELDP, zda údaje na něm uvedené odpovídají skutečnosti a zda se jedná o podpis žalobce. To, že není něco v pořádku, se žalobce dozvěděl až v roce 2006 z informativního osobního listu důchodového pojištění ze dne 20.7.2006, jehož kopii připojil, o který bylo možno poprvé v tomto roce požádat. Neprodleně o tom informoval OSSZ v Sokolově, které předložil veškeré dostupné a vyžádané důkazy. Tyto doklady obsahují všechny potřebné údaje (příjmy, pojistné atd.). Žalovaná tedy měla 10 let na to, aby vše uvedla na pravou míru. Závěrem upozornil, že není v jeho kompetenci kontrolovat zaměstnavatele, zda odvádí pojistné ve správné výši a zda podklady předané žalované jsou pravé a odpovídají skutečnosti, proto setrval na podané žalobě.

Dne 29.5.2017 byl v této věci telefonicky soudem kontaktován správce konkursní podstaty Hornické zaměstnanecké zdravotní pojišťovny Mgr. P. U., který sdělil, že ohledně listin pojišťovny prováděli rozsáhlá šetření a dotazy na řadu archivů, včetně soudních, ovšem pátrání bylo negativní a dospěli k závěru, že příslušná osoba listiny do archivu vůbec nezakládala.

Podáním ze dne 5.6.2017 k dotazu soudu sdělila ředitelka OSSZ Sokolov, Bc. J. G., že dle jejich podkladové evidence společnosti TERAMA paní H. (pozn. soudu – *jmenovaná byla uvedena jako vyhotovitel Potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti žalobce za zdaňovací období 1993 a 1994 od firmy TERAMA*) nebyla nikdy zaměstnána a bližší údaje o ní jim nejsou známy.

Podle **§ 4 odst. 1 písm. a)** zákona č. 150/2002 Sb., *soudní řád správní* (dále jen *s.ř.s.*) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Podle **§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s.** je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení; zrušuje-li soud rozhodnutí, podle

okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo; zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Dle § 51 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen s.ř.) k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.

Podle § 52 s.ř. účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.

Dle § 56 s.ř. závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a jestliže odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu, správní orgán usnesením ustanoví znalce. Usnesení se oznamuje pouze znalci. O zamýšleném ustanovení znalce, popřípadě o ustanovení znalce správní orgán vhodným způsobem účastníky vyrozumí. Správní orgán znalci uloží, aby posudek vypracoval písemně a předložil mu jej ve lhůtě, kterou současně určí. Může znalce také vyslechnout.

Dle § 38 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen **ZOPSZ**), ve znění účinném do 31.12.1994, se do ELDP zapisují za každý kalendářní rok po účetní závěrce (závěrce mzdových listů) nejpozději do 30. dubna následujícího roku

- a) doba trvání zaměstnání,
- b) hrubý výdělek, náhradní doby a další doby, které se při zjišťování hrubého výdělku a průměrného měsíčního výdělku vylučují.

Podle § 39 odst. 1 věta první, odst. 2 písm. a) a odst. 8 **ZOPSZ**, ve znění účinném do 31.12.1994, evidenční listy se předkládají ČSSZ prostřednictvím OSSZ, v jejímž obvodu je útvar organizace, ve kterém je vedena evidence mezd. Organizace je povinna předložit evidenční list do 8 dnů po konečném vyúčtování výdělků při výstupu občana ze zaměstnání; jestliže je nepochybné, že občan v brzké době opět do tohoto zaměstnání vstoupí, lze pokračovat v záznamech na dřívějším evidenčním listu. Organizace je povinna předkládat každoročně evidenční list občanovi k podpisu.

Dle § 40a **ZOPSZ**, ve znění účinném do 31.12.2008, orgány sociálního zabezpečení zasílají občanům na základě jejich písemné žádosti informativní osobní list důchodového pojištění (dále jen „informativní list“). Občan má právo na zaslání informativního listu jednou za kalendářní rok. Informativní list obsahuje přehled dob důchodového pojištění a za dobu od roku 1986 přehled vyměřovacích základů a vyloučených dob, které jsou v evidenci příslušného orgánu sociálního zabezpečení. Informativní list zašle orgán sociálního zabezpečení občanovi do 90 dnů ode dne doručení jeho žádosti. **Orgány sociálního zabezpečení zasílají informativní list počínaje rokem 2006.**

V této věci se žalobce podanou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud pak na základě všech zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 2.6.2016 je důvodná*.

Hlavní spornou otázkou mezi účastníky řízení bylo prokázání výše vyměřovacích základů pro výpočet starobního důchodu žalobce za období od 8.3.1993 (respektive 1.3.1993) do 31.8.1994 a doby pojištění od 1.3.1993 do 8.3.1993.

Žalovaná v průběhu celého správního řízení i řízení před soudem setrvala na svém názoru, že žalobce neprokázal pravost jím předložených listin, ani následné její šetření nebylo s jiným výsledkem, a proto jako jediný podklad, dle něhož zohlednila sporné období a vypočetla starobní důchod žalobce, uznala pouze ELDP předložený firmou TERAMA.

Zdejší soud se pak velmi podrobně zabýval celým obsahem správního spisu, jelikož všechny žalobcem předložené důkazy v tomto řízení jsou jeho součástí. Z tohoto spisu pak zjistil následující skutkový děj, který se jeví více než pravděpodobný, v podstatě hraničící s jistotou. Žalobce byl nepřetržitě zaměstnán u jednoho zaměstnavatele (*Okresní podnik místního hospodářství*) od 4.10.1973 do 28.2.1993, kde pravidelně podepisoval i ELDP, který mu tento zaměstnavatel řádně předkládal. V roce 1993 žalobce nastoupil do zaměstnání u firmy TERAMA. Podle pracovní smlouvy, potvrzení o zaměstnání i potvrzení o zdanitelných příjmech k tomuto došlo dne 1.3.1993, což tvrdí a dokládá žalobce a jediná listina, která hovoří o opaku je zpochybňovaný ELDP, kde je uvedeno datum 8.3.1993. Žalobce po skončení pracovního poměru u firmy TERAMA (31.8.1994) začal v přímé návaznosti, tedy dne 1.9.1994 provozovat samostatnou výdělečnou činnost. ELDP od zaměstnavatele TERAMA mu velmi pravděpodobně nikdy nebyl předložen k podpisu, tedy se s jeho obsahem v tu dobu nemohl seznámit, ani jej namítat. Podpis na tomto ELDP je na první pohled zcela odlišný od podpisů žalobce na dalších listinách ve spisu i ELDP od předcházejícího zaměstnavatele, což podporuje žalobcovo tvrzení. V roce 2006 požádal žalobce ČSSZ o informativní OLDP, tedy ihned poté, co mu ze zákona vznikla možnost si o OLDP požádat a současně na základě zjištěných informací obratem namítal pojistné doby a vyměřovací základy za období, kdy pracoval u společnosti TERAMA u OSSZ Sokolov v roce 2006, která provedla určité šetření, o němž ale nejsou dochovány žádné protokoly, tedy soud nemá možnost zpětně posoudit, zda bylo toto šetření dostatečné a jaké podklady OSSZ využila. Přitom je možné, že zaměstnavatel jí předložil jako podklady k sociálnímu pojištění žalobce jiné doklady, než poskytl žalobci (*Potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti žalobce za zdaňovací období 1993 a 1994*) a s pozměněnými údaji o výši jeho příjmů a odvodů. Klíčovým ve věci však zůstává, že žalobce se od první možné chvíle bránil a namítal nepravost údajů v ELDP, který naopak žalovaná vzala jako jediný správný podklad k výpočtu. Žalovaná má sice pravdu v tom, že ELDP je základním listinným důkazem pro posouzení zápočtu doby pojištění a vyměřovacích základů pro účely důchodového pojištění, není však důkazem jediným a zejména není tímto důkazem za situace, kdy zde existuje důvodná pochybnost o správnosti údajů, v něm uvedených.

Dle názoru soudu, je zjevné, že podpis na předmětném ELDP není žalobcův, což ostatně uznávají i někteří zaměstnanci OSSZ (např. již v roce 2006 paní M.). Proto pak není soudu jasné, proč žalovaná tvrzení žalobce o neplatnosti podpisu nepotvrdila, místo toho i ve vyjádření k žalobě opět trvala na tom, že žalobce ELDP podepsal, případně, pokud o jeho platnosti není přesvědčena, neprovedla důkaz znaleckým posudkem. Samotná absence podpisu pojištěnce na ELDP nemá za následek jeho nepoužitelnost a žalovaná nemá povinnost přezkoumávat pravost podpisu na ELDP, ovšem za situace, kdy je jeho pravost namítána a rozporován je i obsah ELDP, by bylo na místě pravost podpisu ověřit. Pokud totiž za žalobce ELDP podepsala jiná osoba, podporuje to teorii o tom, že i v ELDP byly uváděny údaje, které neodpovídají údajům předkládaným žalobci a finančnímu úřadu, tedy zaměstnavatel neměl zájem, aby se žalobce s obsahem ELDP seznámil. V době skončení pracovního poměru neměl žalobce důvod domnívat se, že je s jeho pojistným na sociální pojištění něco v nepořádku. Veškeré listiny, které měl k dispozici, byly dle něho v pořádku a nebyl v nich žádný rozpor. V roce 1994 navíc neexistovala možnost, aby si žalobce vyžádal informativní OLDP, tedy zaměstnavatel mohl spoléhat na to, že celý případný „podvod“ bude odhalen až v době, kdy žalobce požádá ČSSZ o důchod.

Nelze ani přehlédnout skutečnost, že právě v *Potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti za zdaňovací období 1993 i 1994* vydaném zaměstnavatelem TERAMA žalobci pro potřebu jím podávaného daňového přiznání za uvedené roky byly uvedeny částky, které skutečně byly žalobci vyplaceny, protože při uvedení jiných částek (uvedených v ELDP) by nesrovnalost žalobce okamžitě zjistil pouhým sečtením obdržených mezd a nepochybně by žádal o vysvětlení rozdílu, což nebylo v zájmu zaměstnavatele. Z tohoto důvodu je zcela zřejmý rozdíl ve výši příjmů v ELDP a v uvedeném *Potvrzení* ze dne 14.2.1994 a 25.1.1995.

Soud nemá důvod pochybovat o pravosti žalobcem předkládaných listin (zejména *Potvrzení*), které jsou součástí správního spisu a jsou opatřeny razítkem zaměstnavatele a podpisy příslušné osoby. Tyto listiny v souhrnu ukazují, že vyměřovací základ za období 1.3. - 31.12.1993 činil 98.122,-Kč a za období od 1.1.1994 do 31.8.1994 činil 93.594,-Kč. Mzdové podklady sice nejsou řádně označeny podpisem a razítkem zaměstnavatele, jak požadovala žalovaná, ovšem opět jako nepřímý důkaz jsou použitelné a přesvědčivé (*na výplatním-mzdovém listku v předmětné době zpravidla údaje o zaměstnavateli nebyly uváděny, ani nebyly opatřeny jeho razítkem či podpisem oprávněné osoby, což je soudu z úřední činnosti známo*).

Soud oceňuje snahu žalované o získání dalších důkazů, ovšem je otázkou, zda tyto neměly být zajišťovány ihned v roce 2006, kdy žalobce poprvé namítal nesprávnost údajů, i když došlo předtím v roce 1999 k úmrtí zaměstnavatele žalobce, tudíž by od něho nemohly být zjištěny důležité skutečnosti, ani zjištěny další listiny firmy TERAMA či zjištěny údaje o osobě, která zpracovávala účetnictví této firmy. Tím, že se věc znovu podrobně začala řešit až o deset let později, nebylo již možné ani opatřit listiny od zdravotní pojišťovny žalobce. Ani soudu se nepodařilo zjistit nic bližšího o paní H., která zjevně zpracovávala externě veškeré účetní podklady, *Potvrzení* i ELDP pro firmu TERAMA. Tyto skutečnosti však v žádném případě nemohou jít k tíži žalobce, jelikož ten ze své pozice dělal vše, co bylo v danou chvíli

možné a nemohl se bránit jinak. Žalobce se tedy dostal do důkazní nouze, která ovšem nebyla způsobena jeho vinnou a určitý podíl na tom měla žalovaná i OSSZ.

Správní orgán je povinen postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 s.ř.). Tak tomu v tomto případě nebylo. Soud dospěl k závěru, že další přímé důkazy ve věci lze pouze těžko obstarat, ovšem absolutně nesouhlasí s tím, že jediným důkazem je předmětný ELDP a pravost dalších listin nelze prokázat.

Podle rozsudku NSS ze dne 12.6.2013, čj. 4 Ads 8/2013-31 „...Z ustanovení § 84 a § 85 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, nelze dovodit, že v případech, kdy žalovanou tradičně používané důkazní prostředky (zejména evidenční list důchodového zabezpečení) selhávají, ať už proto, že chybí, jsou vnitřně rozporné či evidentně zpochybněné jinými důkazními prostředky, by nebylo možné užít těchto jiných důkazních prostředků. Česká správa sociálního zabezpečení je naopak vázána § 51 odst. 1 správního řádu z roku 2004, podle něhož lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy.“ V řízení před Městským soudem v Praze sp. zn. 2Cad 58/2005-33 pak bylo při výpočtu starobního důchodu z důvodu absence ELDP použito ke zjištění výše příjmu pojištěnce příspěvkových známek bývalého ROH. Což ukazuje, že důkazy mohou být v tomto směru i velmi nestandartní.

Současně se soud zabýval myšlenkou, jaké je postavení pojištěnců, jejichž zaměstnavatelé řádně neplnily svou zákonnou povinnost a ELDP buďto vůbec nevyhotovili, nebo je nedávali zaměstnancům k podpisu a ti tedy nemohli zkontrolovat správnost jejich obsahu a prokázat dobu pojištění či vyměřovací základ. Podle rozsudku NSS ze dne 2.4.2014, čj. 6Ads 85/2013-33 „...Na průkaznost výše osobního vyměřovacího základu klade judikatura Nejvyššího správního soudu vyšší nároky co do přesnosti údajů v předkládaných listinách. Tuto skutečnost dovodil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku č. j. 4 Ads 28/2013 22 ze dne 11. července 2013 a následně konstatoval, že „ani platové výměry na daň ze mzdy, další doklady o vyměření mzdy či jiné doklady o průběhu pracovního poměru (např. zápočtový list) nejsou podle uvedených rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostatečně podrobným zdrojem informací pro dovození měsíčních příjmů pojištěnce s takovou přesností, aby bylo možné zjistit vyměřovací základ za příslušnou dobu pojištění. Tyto listiny totiž nezaznamenávají příjem za každý jednotlivý měsíc a nelze z nich vyčíst podrobnosti o průběhu pracovního poměru pojištěnce, tedy zejména zda pracoval každý měsíc, zda nečerpal neplacené volno či nemocenské či zda za něj bylo po celou dobu odváděno pojistné, popř. v jaké výši.“ Za důkazní prostředek sloužící k spolehlivému stanovení vyměřovacích základů považoval v uvedeném rozhodnutí Nejvyšší správní soud mzdové listy za jednotlivé kalendářní roky rozhodného období, které byly podkladem pro vyhotovení evidenčního listu důchodového zabezpečení, takže údaje v nich uvedené postačovaly k výpočtu hrubého výdělku za příslušný kalendářní rok. ... Není li následně pro zjištěnou dobu pojištění možné určit výši vyměřovacího základu, uplatní se pro výpočet postup dle § 16 odst. 4 písm. c) zákona o důchodovém pojištění (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Ads 88/2008-179 ze dne 27. listopadu 2008).“

Soud si je vědom, že s ohledem na citovanou judikaturu NSS žádný z žalobcem dosud navržených a doložených listinných důkazů samostatně neprokazuje výši osobního vyměřovacího základu, ovšem je zde nutné říci, že žalobce v Potvrzeních o zdanitelných příjmech, jakož i daňových přiznáních, prokázal částky, které jeho zaměstnavatel uváděl jako jeho úhrnný příjem. O pravosti těchto dokladů není pochyb, když jsou označeny razítkem zaměstnavatele (případně finančního úřadu) i podpisem. Doložené mzdové listy sice nejsou opatřeny razítkem a podpisem, tedy samostatně je jako důkaz k prokázání vyměřovacích základů použít nelze, ovšem je na místě konstatovat, že právě ve spojení s Potvrzením o zdanitelných příjmech a daňovým přiznáním vzniká ucelený okruh důkazů k prokázání vyměřovacích základů žalobce, jelikož jejich obsah odpovídá částkám uvedeným v těchto dokladech vydaným zaměstnavatelem TERAMA. Soud si pak nedovede představit, že by žalobce falšoval tyto mzdové listy a speciálně je vyhotovoval, navíc právě v takovém znění, aby odpovídali jiným dokladům, které od zaměstnavatele rozhodně obdržel. Pokud by snad tvořil mzdové listy účelově pro řízení o starobním důchodu, zajisté by si zjistil, jaké informace zde mají být uvedeny a nedoložil by pouze listiny bez řádného označení zaměstnavatele a zaměstnance. Naopak právě forma a obsah mzdových listů opět nasvědčují tomu, že byly vydány v rozhodné době zaměstnavatelem TERAMA.

Na základě shora uvedeného nezbyvá soudu než konstatovat, že firmou TERAMA bylo s velkou pravděpodobností vedeno dvojí účetnictví, kdy jedna verze byla poskytována zaměstnancům a tedy i finančnímu úřadu a jiné dokumenty byly předkládány ČSSZ. Soud pak v tomto směru zohlednil, že v této věci je situace velmi nestandardní, a aby mohla být tato teorie prokázána na jisto, bylo by nutné provést důkazy, které však plynutím času již nejsou k dispozici. Přesto rozhodně přetrvávají důvodné pochybnosti o správnosti obsahu předmětného ELDP, na jehož základě byl žalobci vypočten starobní důchod. Naopak soud dospěl k závěru, že žalobce prokázal, že výše jeho vyměřovacích základů byla vyšší, než je uvedeno v ELDP ohledně zaměstnání u firmy TERAMA a z jeho mzdy byly strhávány částky pojistného, jak je zřejmé z obsahu mzdových lístků, avšak je otázkou, v jaké výši pojistné zaměstnavatel skutečně odváděl. Za situace, kdy i pojištěncům, u kterých zaměstnavatel vůbec nedoložil ELDP a pojistně neodváděl, vzniká po prokázání zaměstnaneckého poměru nárok na důchod, není důvod, aby ČSSZ nezohlednila skutečné příjmy žalobce v předmětném období roku 1993 i 1994 a přepočítala výši dosud vypláceného starobního důchodu. V tomto směru soud přihlédl i k tomu, že navýšení starobního důchodu po přepočtu bude řádově o desítky, maximálně stovky korun měsíčně, což není v rámci objemu finančních prostředků pro ČSSZ likvidační, ovšem pro žalobce je takové navýšení bezesporu velmi významné. Současně soud na základě listin předložených žalobcem žalované a založených v dávkovém spisu (*pracovní smlouva ze dne 1.3.1993*) dospěl k závěru, že pracovní poměr žalobce u firmy TERAMA vznikl již ke dni 1.3.1993, ačkoliv jej zaměstnavatel zřejmě přihlásil k účasti na pojištění až ke dni 8.3.1993, ovšem ani tuto skutečnost nemohl žalobce bez vlastního zavinění namítat dříve, jelikož v Potvrzení o zaměstnání u této firmy ze dne 31.8.1994 bylo uvedeno, že pracovní právní vztah vznikl 1.3.1993 a skončil 31.8.1994, proto žalovaná započte žalobci jako dobu pojištění v roce 1993 již dobu od 1.3.1993 a nikoli až od 8.3.1993.

S ohledem na shora uvedené, kdy žaloba byla shledána důvodnou, soud dle § 76 odst. 1 písm. b) a § 78 odst. 1 věta první, odst. 3 a 4 s.ř.s. *rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí*

ze dne 2.6.2016 i jemu předcházejícího rozhodnutí ze dne 21.4.2015 a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I.), jelikož zjistil, že napadené rozhodnutí žalované i jemu předcházející rozhodnutí byla vydána na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu věci.

Žalovaná v této věci tedy vydá nové rozhodnutí, kterým ve smyslu § 56 odst. 1 písm. b) a d) zákona rozhodne o výši starobního důchodu žalobce s tím, že do doby pojištění započte i období od 1.3.1993 do 8.3.1993 a jako výši vyměřovacích základů za období 1.3.1993 do 31.12.1993 použije částku 98.122,-Kč a za období od 1.1.1994 do 31.8.1994 částku 93.594,-Kč, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 80/2016-66 ze dne 23.6.2017, přičemž právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. Soud ještě připomíná, že při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), tj. k datu 2.6.2016.

Žalobce byl ve věci úspěšný, ovšem žádnou náhradu nákladů řízení nepožadoval, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

Poučení : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 23. června 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně